

KRAJOWY OŚRODEK BADAŃ
I DOKUMENTACJI

ZABYTKÓW W WARSZAWIE

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

6162

1. Obiekt

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

2. Czas powstania

XV w. , przeb. 1727 r., 1752 r.

3. Miejscowość

WSCHOWA

4. Adres

Pl. Farny 3

67 – 400 Wschowa

nr działki: 1423/4

nr ks. wiecz.:

5. Przynależność administracyjna

województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Wschowa**

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Fraustadt

7. Przynależność administracyjna do 31.12.1998 r

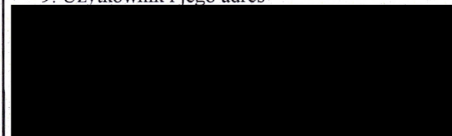
województwo **zielonogórskie**

gmina **Wschowa**

8. Właściciel i jego adres

Gmina Wschowa o statusie miejskim

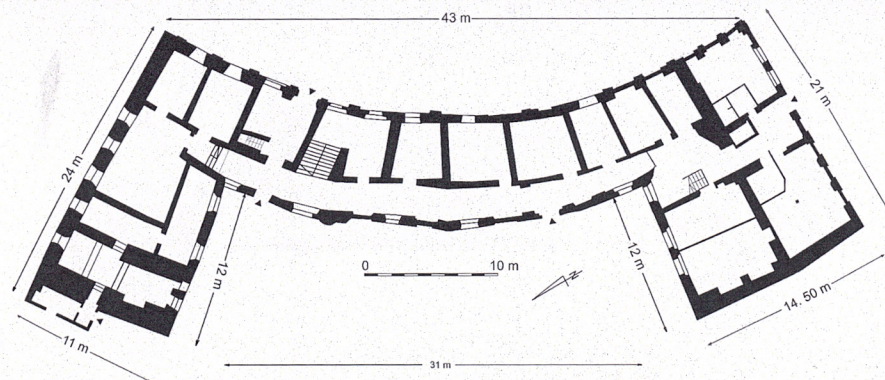
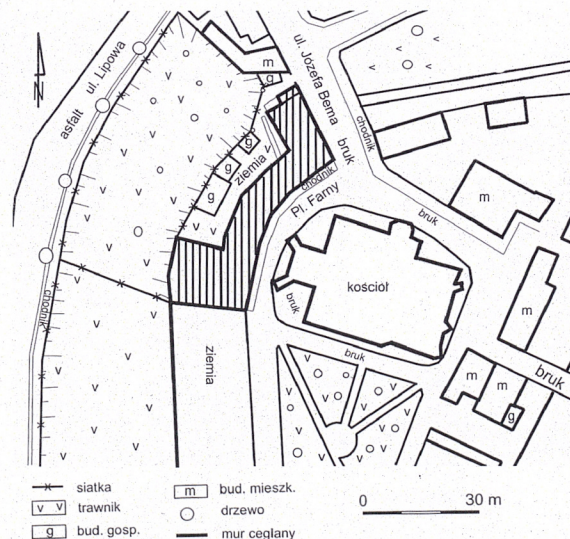
9. Użytkownik i jego adres

10. Rejestr zabytków

nr: 1034 A data 15.02.1965 r.

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

Osada Wschowa pierwszy raz wzmiankowana w 1136 r. - jako własność arcybiskupów gnieźnieńskich. W 1248 r. - wzmianka o grodzie kasztelańskim. W 1310 r. - lokacja na prawie magdeburskim. W 1343 r. Kazimierz Wielki zdobywa miasto i przyłącza do Wielkopolski, nadając mu godność miasta królewskiego i liczne przywileje. Jagiellonowie potwierdzają nabyte prawa, rozszerzając o dalsze. Dzięki granicznemu położeniu przy ważnym szlaku handlowym prowadzącym z Poznania do Łużyc, Wschowa z niewielkiego miasta, rozwinęła się w XIV w. w znaczący ośrodek: była stolicą odrębnej Ziemi Wschowskiej, posiadała własny samorząd miejski. Miasto obdarzone licznymi przywilejami, otrzymało: na własność wieś Przyczynę Górną, wolność celną w całej Polsce (1345), prawo sprzedaży soli i wyrębu królewskiego lasu. Od połowy XIV w. do 1616 r. działa mennica miejska, a od końca XVI w. do 1663 r. mennica królewska. Wschowa była także ośrodkiem kulturalnym: od 1404 r., była czynna szkoła, w 1685 powstała drukarnia, a w 1724 kolegium jezuickie. Już od 1532 r. działały w mieście prawdopodobnie wodziacy, był także lekarz miejski.

W roku 1456 r. do Wschowy sprowadzeni zostają franciszkanie, którzy na przedmieściach budują okazały klasztor. Od połowy XVI w., miasto przeżywa burzliwy okres wprowadzania reformacji. W tym samym czasie nasila się ruch emigracyjny - druga kolonizacja niemiecka. Miasto zaczyna się gwałtownie rozrastać. W 1633 r. ówczesny starosta wschowski Hieronim Radomicki buduje, poza obrębem murów, Nowe Miasto lokowane na prawie magdeburskim. Nowa Wschowa miała odrębne instytucje: samorząd, ratusz, szpital, cmentarz, kościół i szkołę a nawet herb. Wojny XVII i XVIII w., które wstrząsnęły Polską, przyczyniły się do obniżenia poziomu gospodarczego lecz Wschowa broniła się przed degradacją gospodarczą dzięki pozytywnym wpływom wizyt królów polskich z dynastii saskiej. W 1699 r. i 1719 r. odbyły się tu dwa posiedzenia sejmu, w 1737 r. król August III przyjął tu posła tureckiego, a w 1775 r. - posła perskiego. Pod koniec XVIII w. było we Wschowie 829 rzemieślników, w tym 37 piekarzy, 27 rzeźników, 89 młynarzy, 24 krawców, 35 szewców, 17 kuśnierzy, 11 piwowarów, 15 producentów wódki, ponad 200 sukienników, 80 płócienników i in.

W wyniku II rozbioru Polski w 1793 r., Wschowa weszła w skład państwa pruskiego, co zakończyło okres jej świetności.

SYTUACJA..

Wschowa – miasto powiatowe w województwie lubuskim na pograniczu z Wielkopolską i Dolnym Śląskiem, przy szosie łączącej Głogów z Leszmem. Omawiany obiekt znajduje się w obrębie starego miasta, na zach. od Rynku, na Placu Farnym. Ulokowany w zach. części placu, założony na łuku, otacza od zachodu fasadę kościoła farnego. Oddzielony od niej szeroką drogą brukową. Przed elewacją pd. – skrzydła pd. – szeroki plac o nawierzchni ziemnej, od zach. i pn. ograniczony ceglany murem wzniesionym na obrysie murów miejskich. Od pn. budynek konturuje ul. Bema, dochodząca do Pl. Farnego. Elewacja zach. wraz z elewacjami skrzydeł wydzielają niewielkie podwórze o nawierzchni ziemnej, od zach. ograniczone siatką, rozmieszczoną wzdłuż krawędzi skarpy, za którą niegdyś rozciągała się fosa miejska. Obniżenie terenu, obecnie porośnięte trawą i chwastami, ciągnie się do ul. Lipowej, przy której konturowane jest murem ceglany. Wzdłuż siatki ograniczającej podwórko – kilka drewnianych i murowanych komórek gospodarczych. Wejście na podwórze prowadzi przez bramę przy ulicy Bema, łącząca budynek d. kolegium z budynkiem sąsiadującym od zach.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. Ściany zewnętrzne w dolnej kondygnacji i kondygnacji piwnic murowane z kamienia i cegły, na piętrze – ceglane; otynkowane. Portal – z cegły i kształtki, otynkowany. Pilastry – z ceglanej kształtki, tynkowane; opaski okienne wypracowane w tynku. Ściany wewnętrzne murowane z cegły pełnej i dziurawki, ryglowe z ceglany wypełnieniem, obite płytami pilśniowymi; tynkowane.

Sklepienia i stropy. Piwnice sklepienie kolebkami i kolebkami z niesymetrycznie rozmieszczonymi lunetami. W pozostałych pomieszczeniach obu kondygnacji - stropy drewniane z podsufitką z desek otynkowaną na trzcinie; w kilku pomieszczeniach stropy podparte podciągami; niewielki fragment stropu nad korytarzem części pd. – wsparty na dwuteowniku stalowym.

Wieżba dachowa. Pierwotnie płatwiowo – jętkowa, z dwiema ścianami stolcowymi. Wtórnie, w płaszczyźnie ścian stolcowych wprowadzono dodatkowe stolce usztywnione parami długich zastrzałów i – w płaszczyźnie poprzecznej – parami krótkich zastrzałów.

Pokrycie dachowe. Dach kryty ceramiczną karpiówką podwójnie w koronkę i ceramiczną zakładówką; konstrukcja wolich oczu – drewniana; obróbki blacharskie – z blachy ocynkowanej.

Posadzki i podłogi. W piwnicach – posadzka gruzowa z niewielkimi fragmentami cegły. W traktach komunikacyjnych parteru – kwadratowe płytki ceramiczne. Na piętrze podłogi z desek na legarach. W części pomieszczeń mieszkalnych indywidualne wykończenia podłóg płytkami ceramicznymi lub wykładzina typu PCW.

Schody. Schody zewnętrzne: do piwnicy w skrzydle pn. – betonowe, jednobiegowe. Schody wewnętrzne: do piwnic- ceglane, założone na płytkim łuku. Na piętro schody szerokie, drewniane, osadzone w ścianach klatki schodowej; dwubiegowe powrotne; stopnie z noskami. Na strych schody drewniane, z dolnym zabiegiem wachlarzowym, policzkowo – krzywulcowe; balustrada z kantówek.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
5150 m ³	1470 m ²	Kolegium jezuickie, seminarium	Budynek mieszkalny, częściowo nie użytkowany.
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja <p>➔</p> <p><u>Istniejąca dokumentacja techniczna budynku:</u></p> <p>— Projekt budowlany. Architektura – konstrukcja. Remont i adaptacja dawnego kolegium jezuickiego na Muzeum Ziemi Wschowskiej, opr.J.E. Koziółek, A. Marek, D. Chlebowska, M. Tomaszewska, J. Jasieńko, 2004 r.</p>		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) <p>Zawilgocenie budynku od strony fundamentów (wykwyty wilgoci na ścianach dolnej kondygnacji, początki zagrzybienia) i od strony dachu, wskazujące na nieuszczelnności pokrycia dachowego, powodujące zamakanie stropów międzykondygnacyjnych i odpadanie tynków. Zbite obramienia okienne elewacji wewnętrznych i pd. Liczne głębokie spękania murów wynikające z nierównomiernego osiadania fundamentów; uszkodzenia muru w części zach. korpusu. Liczne uszkodzenia tynków zewnętrznych i części tynków wewnętrznych – większość pomieszczeń przyziemia traktowana jako piwnice i składy węgla. Uszkodzone drewniane podłogi parteru, częściowo zerwane w przyziemiu korpusu, całkowicie w skrzydle pd. Drewniane elementy konstrukcyjne zaatakowane przez kołatka. Uszkodzone stropy międzykondygnacyjne. Autentyczna stolarka okienna niekompletna, znacznie zniszczona, części – brak. Budynek ulega stopniowej degradacji.</p>	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <ul style="list-style-type: none"> ⇒ Remont kapitalny budynku, ⇒ Wzmocnienie konstrukcyjne fundamentów, ścian, stropów ⇒ Osuszenie ścian i założenie izolacji ⇒ Naprawa lub częściowa wymiana konstrukcji dachowej i uzupełnienie pokrycia dachowego ⇒ Wymiana tynków zewnętrznych z zachowaniem pierwotnych detali architektonicznych ⇒ Wymiana tynków wewnętrznych ⇒ Wymiana wszystkich instalacji ⇒ Wykonanie podłóg i posadzek ⇒ Wprowadzenie nowych pomieszczeń sanitarnych ⇒ Wymiana okien i stolarki drzwi ⇒ Malowanie pomieszczeń ⇒ Remonty należy prowadzić pod ścisłym nadzorem konserwatorskich ze względu na walory architektoniczne budynku ⇒ Przewidziane jest remont kapitalny części zach. budynku i adaptacja na muzeum; sugerowany remont kapitalny całego budynku i adaptacja na cele publiczne. 	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ karta zielona z 05.09.1959 r. ▪ <i>Historia układu przestrzennego starego miasta Wschowa; Wschowa, woj. zielonogórskie. Studium historyczno - urbanistyczne do planu zagospodarowania przestrzennego</i>, opr. G. Wróblewska, mpis, PKZ Poznań, 1953 r. ▪ <i>Studium historyczno - konserwatorsko - urbanistyczne miasta Wschowy</i>, opr. J. Dobesz, E. Niemczyk, P. Szkoda, B. Trojak, mpis, Wrocław 1985, Archiw. PSOZ Leszno ▪ <i>Katalog zabytków sztuki w Polsce. Województwo zielonogórskie, powiat wschowski</i>, opr. M. Kornecki, P. Maliszewski, mpis, 1958 r. 	<p>24. Uwagi różne.</p> <hr/> <p>25. Opracował</p> <p>tekst PDZ ALMA Jacek Sawiński 30.09.2005</p> <p>plany i rysunki PDZ ALMA Jacek Sawiński 30.09.2005</p> <p>zdjęcia PDZ ALMA Jacek Sawiński 30.09.2005</p> <p>miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora</p> <p>Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego</p>
<p>22. Bibliografia</p> <ul style="list-style-type: none"> - J. Nowacki <i>Dzieje Archidiecezji Poznańskiej</i>, tom II, Poznań, 1964 r. - <i>Die Turmknopfkunde der kath. Pfarrkirche von Jahre 1726</i>, w: Dass Fraustädter Landchen, Jg. 3, 1924, nr 3, s. 41 - J. Łukaszewicz, <i>Krótki opis historyczny kościołów parafialnych, kościółków, kaplic, klasztorów, szkółek parafialnych, szpitali i innych zakładów dobroczynnych w starej diecezji poznańskiej</i>, t. II, Poznań 1859 r. - B. Maryniuk, <i>Wschowa i okolice</i>, Warszawa 1962 - G. Wróblewska, <i>Wschowa</i>, w: <i>Studia nad początkami i rozplanowaniem miast nad środkową Odrą i Dolną Wartą (województwo zielonogórskie)</i>, t.II, Dolny Śląsk, Dolne Łużyce, praca zbiorowa pod red. Z. Kaczmarczyka i A. Wędzkiego, Zielona Góra 1970 r. Słownik Krajoznawczy Wielkopolski, Praca zbiorowa, Warszawa - Poznań 1992, s. 308 - S. Kowalski, <i>Zabytki miasta i powiatu.</i>, w: <i>Wschowa miasto i powiat</i>, 1973; - <i>Dzieje Ziemi Wschowskiej i jej stołecznego miasta Wschowy ..</i> przez J. Jonemana., wyb. Tekstów A. Ratajewska., Wschowa 1993; - J. Z. Wojciechowski, <i>Zabytki Wschowy i okolic.</i>, Wschowa 1997; 	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p> <p>Panorama miasta z ok. poł. XVIII w. - obraz na zach. ścianie kościoła; panorama miasta od strony pd. w: A. Pfützenreiter, <i>Drei alte Stadtbilder von Fraustadt aus 18 Jhd.</i>; panorama Wschowy od strony pd.zach. - sztych F.B. Wernera, 1742 r.; plan miasta z lat 1794 - 1812 - Archiw. Główne Akt Dawnych, Warszawa, sygn. 175 - 176, repr. w: J. Widawski, <i>Miejskie mury fot.A 4 - 12</i>); plany miasta z 1906 r., ok. 1920 r. i ok. 1930 r. - zbiory Muzeum Ziemi Wschowskiej; panorama miasta w zestawie 13 rysunków P. Jansena, wyk. w 1804 r., wyd. A. Tragisch, <i>Fraustadt</i>, światłodruk - W. Biede; plan miasta z 1794 r, repr. w licznych publikacjach (m.in. <i>Studia nad początkami ..</i>); plany miasta publik. na płycie CD wyd. przez MZW: 2 plany b.d. (XVII/XVIII w ?), plan z 1794; zbiór pocztówek archiwalnych w Muz. Ziemi Wschowskiej: ok. 1900, wschowskie kościoły, wyd. S. Seidemann; ok. 1920,</p>	<p>27. Załączniki</p> <ul style="list-style-type: none"> * wkładka nr 1; cd. historii i opisu, spis materiału fotograficznego * wkładka nr 2: archiwalne plany miasta, pocztówka, zdjęcia * wkładki nr 3 – 6: zdjęcia

1. Miejscowość

WSCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. historii i opisu, spis materiału fotograficznego

cd. historii

Jezuici do Wschowy zostali sprowadzeni przez proboszcza Karola Łodź - Ponińskiego w celu wspierania obsługi kościoła farnego. Wg kroniki oo. Franciszkanów – w 1722 r.; wg innych źródeł – 1720 r. Ściągnięci zostali potajemnie, w celu szerzenia wiary katolickiej w mieście zamieszkałym głównie przez protestantów. Superiorem misji został misjonarz Karol Prohaska (Prochaska). Proboszcz planował przekazać im, znajdujący się przy kościele farnym, dawny budynek mennicy miejskiej. W związku z zamachem na proboszcza, decyzącą sądu, władze miasta zmuszone były oddać budynek zakonnikom.

W 1727 r., po przeprowadzeniu odbudowy budynku zniszczonego w pożarze w 1685 r., jezuici zakładają w nim kolegium. Ich prawa dodatkowo zabezpieczone były dekretem króla Augusta II. W tym czasie w mieście przebywało 4 zakonników. W kronice klasztornej podano natomiast rok 1729, jako datę otwarcia kolegium jezuickiego: „Tego roku Ojcowie Jezuici (...) otrzymawszy za zgodą Najjaśniejszego Króla Augusta II grunt opuszczony z murowanym domem, zwanym dawniej mennicą, w tym miejscu zbudowali Kolegium.” Fundusze pochodziły z daru Maksymiliana Mielżyńskiego. Budynek kolegium stoi przy kościele farnym (Plac Farny 3). Obecnie trudno określić zakres przebudowy budynku. Zapewne wykorzystane zostały mury obwodowe mennicy, w części zach. założone na obrysie murów miejskich.

Kolegium jezuickie działało do momentu kasacji zakonu przez papieża Klemensa XIV w 1773 r. Później zostało przejęte przez Komisję Edukacji Narodowej. W listopadzie 1774 r. szkoła była wizytowana przez Józefa Jonemana. Oprócz prefekta Pawła Tomasza Grabskiego szkoła zatrudniała czterech nauczycieli, byłych jezuitów: Konrada Dauma, Józefa de Gollsteina, Wojciecha Skiubińskiego i Franciszka Szczepańskiego. Wykładano następujące przedmioty: algebrę, arytmetykę, geografę, geometrię, historię, język łaciński, język niemiecki, naukę moralną, pisanie, rolnictwo i wymowę. Do szkoły uczęszczało około 150 uczniów. Liczba ta jednakże wkrótce gwałtownie zmalała. W 1780 r. uczyło się tutaj zaledwie 66 chłopców. W styczniu 1793 r. Ziemia Wschowska znalazła się pod pruskim zaborem. Budynek kolegium jezuickiego był przez jakiś czas zajęty na potrzeby wojskowe.

Po powrocie Wschowy w 1945 r. w granice Polski obiekt dawnego kolegium przez kilka lat (1947-1956) służył jako siedziba Niższego Seminarium Duchownego. Budynek ten kościół otrzymał w wieczystą dzierżawę. Po rozwiązaniu Seminarium, bez zgody władz kościelnych, w budynku zakwaterowano kilka rodzin oraz urządzono biura Powszechnej Spółdzielni Spożywców „Społem”.

Aktualnie budynek jest własnością gminy Wschowa. W 2003 r. studenci Politechniki Wrocławskiej przeprowadzili jego inwentaryzację. Istnieje koncepcja zaadaptowania obiektu na potrzeby Muzeum Ziemi Wschowskiej.

Stylistycznie budynek prezentuje odmianę skromnego baroku; detal architektoniczny sugeruje wzorowanie się na wystroju elewacji kościoła, w znacznie skromniejszej wersji.

cd.opisu

Okna. Nieco zróżnicowane w rozmiarach, prostokątne. Zróżnicowane pod względem konstrukcyjnym. Mniejsze okna skrzynkowe, dwudzielne, z dwudzielnym nadświetleniem; ślemię profilowane, listwy przymykowe w formie wąskich kolumnienek lub półwałków albo płaskie; część z tych okien ma skrzydła sześciopodziałowe. Większe okna prostokątne, ościeżnicowe, czterodzielne, z krzyżem właściwym dzielącym światło otworu na cztery równe części; skrzydła czteropodziałowe; ślemię płaskie, słupki w formie wałka. Szerokie okna ościeżnicowe pojedyncze, dwudzielne, czteropodziałowe, z dwudzielnym nadświetleniem; ślemię profilowane, listwy przymykowe w formie wąskich kolumnienek.

Drzwi zewnętrzne w elewacji wsch.: szerokie, prostokątne, zamknięte łukiem okrągłym, dwuskrzydłowe, płycinowo – listwowe. Drzwi elewacji zach. – prostokątne, jednoskrzydłowe, płycinowo – ramowe.

Drzwi wewnętrzne: z klatki schodowej do korytarza na piętrze – prostokątne, trójskrzydłowe, płycinowo – ramowe, dekorowane pasem kaboszonów; w górnych – owalnych ramach – szklone. Do mieszkań drzwi jednoskrzydłowe, płycinowo – ramowe, typowe. Na strychu zachowane drzwi barokowe, jednoskrzydłowe, czteropłycinowo – ramowe, o płycinach obustronnie dekorowanych stylizowanym ornamentem małżowinowym.

RZUT. Budynek założony na łuku, nieregularnym od strony zachodniej, z dwoma poprzecznymi, zróżnicowanymi w szerokości skrzydłami – na krańcach, dostawionymi do korpusu pod kątem. Wnętrze w przyziemiu dwutraktowe: trakt wschodni zajmują wąskie pomieszczenia – w większości na rzucie trapezu, w

części pn. przerwane prostokątną sienią. Trakt zachodni – różnicowany w szerokości korytarz. Skrzydło pd. trzytraktowe - dwa trakty pomieszczeń rozdzielone szerokim korytarzem – na przedłużeniu korytarza korpusu. Skrzydło pn. – węższe – w układzie beztraktowym.

BRYŁA. Nieregularny, dwukondygnacyjny korpus założony na łuku, w części podpiwniczony, zestawiony z dwoma skrzydłami, wysuniętymi w kierunku zach., dostawionymi do korpusu pod kątem; skrzydło pn. - węższe. Dachy czterospadowe.

Elewacja wsch. – fasada dwukondygnacyjna, piętnastoosiowa, artykułowana pilastrami w porządku wielkim. Ścianę komponują duże, prostokątne otwory okienne w szerokich, taśmowych opaskach, rozmieszczone naprzemiennie z pilastrami. W czwartej od pn. osi umieszczony rozbudowany portal: okrągłoluczna arkada drzwi, konturowana szeroką, płaską opaską z zewnętrznym rantem i wolutowym zwornikiem w kluczu, ujęta jest parą zdwojonych pilastrów; pilastry na wysokich cokołach, trzony gładkie, głowice zaakcentowane linearnym profilem. Pilastry dźwigają belkowanie z gładkim fryzem i profilowanymi gzymsami, gierowane na osiach pilastrów. W zwieńczeniu – rozerwany, segmentowy naczółek, wielokrotnie profilowany na krawędzi. Między pierwszą i drugą osią okienną części pd. ściany zachowany ślepy portal: pilastry dźwigające segmentowy, rozerwany naczółek.

Elewacja pd. skrzydła pd. siedmioosiowa, dwukondygnacyjna (okna dolnej kondygnacji zamurowane, prostokątny otwór drzwi i okna górnej kondygnacji – zabite deskami.). Ściana gładko otynkowana, okna pierwotnie w gładkich, taśmowych opaskach.

Elewacja pn. skrzydła pn. dwukondygnacyjna, skomponowana niesymetrycznie – pięć osi okiennych zgrupowanych w części zach. ściany. Okna duże, prostokątne, w szerokich, taśmowych opaskach. Ściana gładko otynkowana.

Elewacje wewnętrzne potraktowane funkcjonalnie, dwukondygnacyjne; elewacja zach. korpusu – dziewięćosiowa - część okien zamurowana z poostawieniem prostokątnych blend; elewacje pn. skrzydła pd. i pd. skrzydła pn. - trójosiowe, z dodatkową osią drzwi (ob. zamurowane) w skrzydle pn. Ściany gładko otynkowane, opaski okienne zaznaczone odmienną barwą. W ok. 1/3 od pn. ściany korpusu – półkolisty ryzalit, pierwotnie, prawdopodobnie mieszczący kręte schody, obecnie od wewnątrz zamurowany.

WNĘTRZE. Przyziemie korpusu zajmuje długi, założony na łuku, nieregularnie różnicowany w szerokości korytarz przykryty stropem. Ściana zach. korytarza artykułowana arkadowymi blendami, w części których umieszczone duże, prostokątne okna. Część pd. korytarza wraz ze skrzydłem pd. – odcięta – zamurowane wejście. W pn. części traktu wschodniego umieszczona prostokątna sień z wewnętrznym aneksem klatki schodowej do piwnic, otwarta do korytarza.

Pozostałe pomieszczenie traktu zachodniego – na rzucie trapezu, rozszerzonego w kierunku zach., obecnie wtórnie połączone w większe pomieszczenia piwniczne; nakryte stropami belkowymi typu nagiego lub z podsufitką otynkowaną na trzcinie. Klatka schodowa – szeroka, z drewnianymi schodami o biegach rozdzielonych szerokim podestem przebiegającym w połowie wysokości okien dolnej kondygnacji budynku. Z klatki schodowej na piętro prowadzą trójdzielne, częściowo szklone drzwi. Układ piętra analogiczny do parteru; poszczególne pomieszczenia wtórnie połączone w odrębne mieszkania.

WYPOSAŻENIE. Zachowana pierwotna klatka schodowa na piętro i XIX - wieczna klatka schodowa na strych, stolarka okienne z XIX/XX oraz wczesnobarokowe drzwi, obecnie zamontowane na strychu.

INSTALACJE – elektryczna (niekompletna), wodno-kanalizacyjna, piece kaflowe i co. Rozwiązane indywidualnie w obrębie poszczególnych mieszkań

SPIS MATERIAŁU FOTOGRAFICZNEGO

1. Widok budynku od zach.
2. Widok budynku od pd.wsch. – fasada
3. Elewacja pd. skrzydła pd.
4. Południowy fragment fasady
5. Północna część fasady
6. Portal w pd. części fasady
7. Portal w pn. części fasady
8. Stolarka okna w pn. części fasady
9. Stolarka okna w pd. części fasady
10. Pn. elewacja skrzydła pn.
11. Pd. elewacja skrzydła pn.
12. Pn. część elewacji zach. korpusu
13. Pd. część elewacji zach. korpusu
14. Pn. elewacja skrzydła pd.
15. Zach. elewacja skrzydła pd.
16. Mieszkanie w przyziemiu skrzydła pn.
17. Korytarz w przyziemiu budynku – widok w kierunku pd.
18. Korytarz w przyziemiu budynku – widok w kierunku pn.
19. Drzwi wejściowe do sieni – widok od strony sieni
20. Dolny bieg schodów klatki schodowej
21. Drzwi do korytarza na piętrze
22. Drzwi na strych
23. Korytarz na piętrze – widok od pn.
24. Konstrukcja dachowa
25. Posadzka korytarza w przyziemiu budynku
26. Schody do piwnicy
27. Sklepienie piwnicy

1. Miejscowość

WSCHOWA

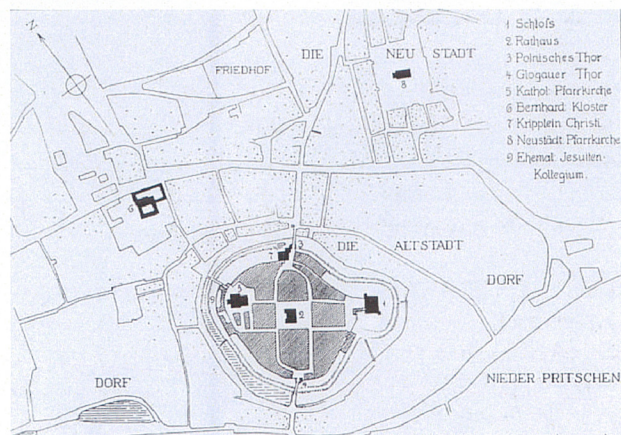
2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

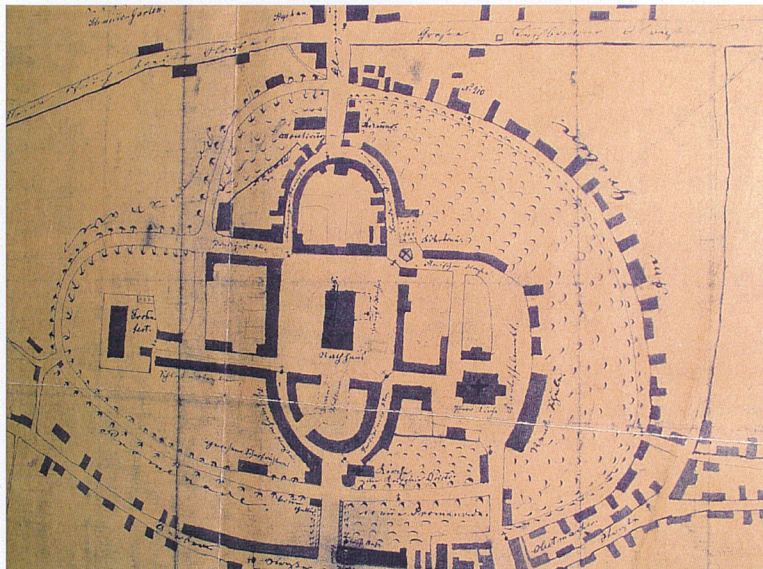
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Archiwalne plany miasta, pocztówka, zdjęcia;

1.

2.

3.

1. Plan miasta z 1794 r.
2. Plan miasta wg szkicu pastora Braune z 1801 r.
3. Pocztówka z 20-tych lat. XX w.

Zbiory Muzeum Ziemi Wschowskiej

2.

3.

4.

1. Miejscowość

WSCHOWA

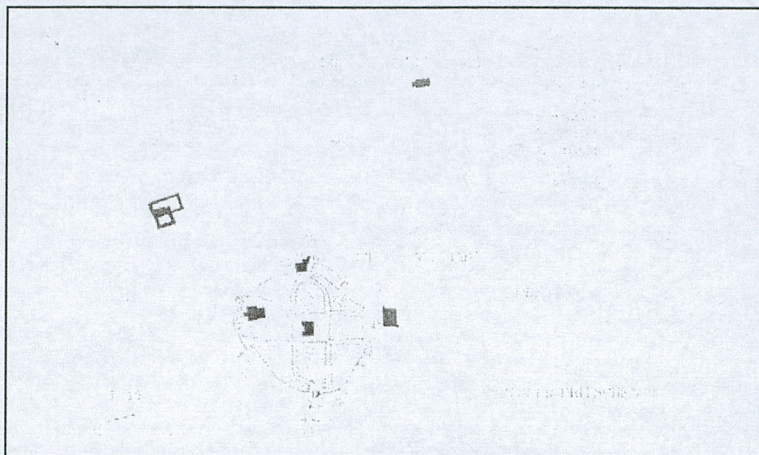
2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

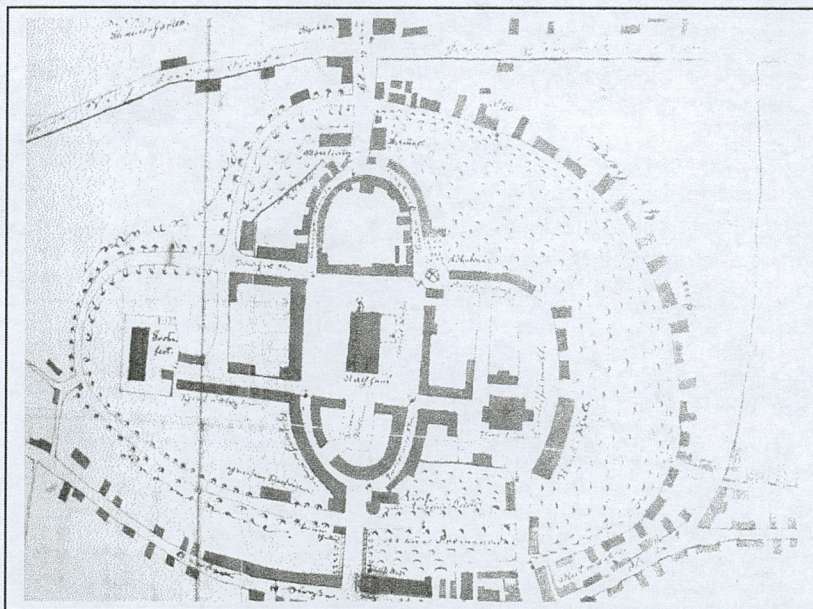
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Archiwalne plany miasta, pocztówka, zdjęcia;

1.

2.

3.

1. Plan miasta z 1794 r.
2. Plan miasta wg szkicu pastora Braune z 1801 r.
3. Pocztówka z 20-tych lat. XX w.

Zbiory Muzeum Ziemi Wschowskiej

1. Miejscowość

WSCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

5.

6.

7.

8.

9.

10.

1. Miejscowość

WSCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Miejscowość

WSCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

17.

18.

19.

20.

21.

22.

1. Miejscowość

WSCHOWA

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOLEGIUM JEZUICKIE, OB. BUDYNEK MIESZKALNY

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

23.

24.

25.

26.

27.

